

ikke nogen Grund til, det maatte være Amtets egen Sag at oplære sine Vinterlærere. Man havde desuden Grund til at tro, at en saadan Skole ikke en Gang behøvedes, og at der blev oplært ad privat Vej et tilstrækkeligt Antal Vinterlærere. Man mente, at naar Skoleraadet og Skoledirektionen ansaa en saadan Skole for nødvendig, var det ogsaa deres egen Sag at drive den; og at de vel ogsaa være i Stand dertil gennem de Bevillinger, de kunde give af Skolefonden. Ministeren gav ikke desto mindre denne Bevilling provisorisk, en Bevilling, som umulig kunde være paatrængende nødvendig, da det er klart nok, at Amtet ikke kan savne Midler til at drive Skolen, der jo er en ren og bar Amtsskole. Selv om man gaar ud fra, at der er Trang til den, maatte det blive Amtets og Skoleraadets egen Sag at drive den. Vi have ikke lignende Skoler i Viborg eller Ribe Amt, hvor der eksisterer lignende Forhold med Vinterlærere; maaske der ogsaa kunde være i alt Fald lige saa stor Trang dertil i Aalborg Amt; men der oplæres Vinterlærere ad flere Veje, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, saa at Staten ingen Grund kan have til at træde til her. En anden Sag vilde det have været, dersom det var umuligt at saa Vinterlærere uddannede, dersom Amtet kom og erklærede, at det savnede Penge dertil i Skolefonden, og sat der ikke kunde faas Penge dertil, fordi Hartkornet var saa betyngt, at det ikke kunde bære større Skattepaalæg. Men en saadan Erklæring foreligger slet ikke.

Den Grund, hvorfor jeg har fremdraget disse Enkeltheder, er, at de ere gamle Bekendte. Jeg vilde ikke ved Undlæelse af at fremdrage dem give det Udseende af, at nu var man tilfreds paa disse Punkter; men jeg erkender i øvrigt, at der kunde være mange andre Enkeltheder i Regnskabet at fremdrage, noget, jeg har undladt af de Grunde, jeg før anførte.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (G. O. S.): Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Punkter i den foreliggende Udvalgsbetænkning, som særlig vedrøre Kirke- og Undervisningsministeriet.

Der er af hele Udvalget gjort nogle Bemærkninger med Hensyn til den Forskel, der paa Konto 11, hvis Overskrift lyder: „Udgifter af ubestemt Omfang“, er mellem det af Ministeriet for Teatret budgetterede Beløb og den virkelige Udgift i dette Finansaar. Jeg maa først gøre nogle berigtigende Bemærkninger til den Fremstilling, der findes i Betænkningen. Den første er,

at jeg dog gerne havde ønsket, at man ikke havde gjort Teatret større Uret, end det har i dette Tilfælde. Det udtales i Betænkningen, at der kun er Mindreudgift paa to Punkter, to Underkonti af den her omhandlede Konto. Det er ikke rigtigt. Der er Mindreudgift paa tre Punkter, nemlig ogsaa paa Konto i., hvor der er en Mindreudgift paa omtrent 520 Kr., en Mindreudgift, som altsaa endog ogsaa er noget større end Mindreudgiften paa de to Punkter, som Udvalget har fremdraget; men det har jo mindre at sige, selvfølgelig. Hovedsagen er, at der paa denne Konto er forbrugt henved 85,000 Kr. mere, end der paa det af Ministeriet givne Budget er opført paa denne Konto, og det forholder sig rigtigt. Naar der nu, for saa vidt der paa dette skal grundes, en Anse mod nogen, spørges om, hvem denne Anse skal rettes imod, beklager jeg, at Udvalgsmaaden i Betænkningen vil lade enhver udenforstaaende formode, at Anken er rettet mod Teateradministrationen i særlig Forstand eller mod Ministeriet som det, der havde foreslaaet det Beløb, der var budgetteret. Denne Forstaaelse er den, der ligger nærmest, naar det hedder, at det er uheldigt, at en Administration, som selv lægger sit Budget, ikke nogenlunde tilnærmelsesvis kan gennemføre det. Men som den erede Ordfører før udtalte, saaledes skulle Ordene ikke forstås, og det er ogsaa ganske rigtigt, at de ikke bør forstås saaledes, eller med andre Ord, at der ikke bør rettes nogen Anke mod Administrationen af den Grund. Thi det Budget, som er blevet overskredet med omtrent 85,000 Kr., er ikke lagt af Teateradministrationen og er ikke det af Ministeriet foreslaaede; det er et af Rigsdagen vedtaget Budget, som Ministeriet saa ikke har fundet Anledning til at fravige den Gang, Budgettet fastsattes. Altsaa til det af Rigsdagen vedtagne Budget, der har nedsat denne Konto fra det, der var foreslaaet af Ministeriet, med 63,000 Kr., er den allervæsentligste Del af Overskriftelsen at henføre; og skal der rettes en Dadel mod nogen for det Misforhold, der derved er fremkommet, ser jeg ikke rettere, end at den maa rettes mod Rigsdagen eller maaske Ministeriet, der paa et senere Tidspunkt, da det skulde fastsætte det administrative Budget, ikke fraveg Rigsdagens Vedtagelse. Hvad nu Ministeriet angaar, skal jeg udtale, at fra den Tid, da Folketingets Finansudvalg og Folketinget i Genhold dertil begyndte med disse Nedsættelser særlig paa denne Konto af Teatrets Budget — der begyndtes dermed i Finansaaret 1888—89 — om hvilken Nedsættelse det blev udtalt af